

Ajándécsomagok

Csapiba

A karácsony a szeretet ünnepe — és a családé. Már napokkal előtte nagy izgalommal készülődnek szülők, gyerekek, hogy megvásárolják, elkészítsék apró meglepetéseiket, ajándékaikat egymásnak.

Sajnos, nem mindenki tölti meleg családi körben a karácsonyt, s sokan vannak, akik nem is várnak ajándékot senkitől.

Bizonyára a csapi cigánykollégium kis lakói számára is meglepetés lesz az idei karácsony, a sok ajándécsomag, amely egymás után érkezik a kollégium címére. A nagykanizsai járási KISZ bizottság kezdeményezésére, felhívására a járás községeinek KISZ fiataljai elhatározták, hogy lehetőségeikhez képest megajándékozzák a kollégium lakóit. Azt szeretnék, hogy a kis közösség minden tagja érezze a nagyobb közösség, a társadalom gondoskodását karácsonykor is.

Reméljük, hogy a közös feynőfa alá tett apró ajándékok, s a szeretet, amellyel küldték ezeket, valóban kellemes és örömteli karácsonyt szerez a csapi gyerekeknek.

Évről évre növekszik a Nagykanizsai Finommechanikai Vállalatnál gyártott vizlágyító berendezések hazai és külföldi elismerése. A képen látható, a DION-családba tartozó D-5-ös szótalanító berendezésből ebben az évben 37 millió forint értékű hazai és export-megrendelést elégtettek ki.

Mindig szem előtt...

Példás intézkedések a gabonafelvásárló és feldolgozó vállalatnál az ifjúságpolitikai határozat nyomán

A Zala megyei Gabonafelvásárló és Feldolgozó Vállalat dolgozóinak egyharmada harminc éven aluli fiatal. Megtalálhatók a különböző munkaterületeken, különböző beosztásokban, s úgy tekintik őket, mint a megkezdett munka folytatóit.

A vállalatnál elégedettek a fiatalok munkájával, azok pedig érzik a gondoskodást, az anyagi és erkölcsi megbecsülést. Például az első felévi munkában kitűnt 124 dolgozó között 44 volt a fiatal, akiknek a 334 ezer forint jutalomból 107,8 ezer forint jutott.

A fizetéseket úgy alakították a vállalatnál, hogy tavaly megszüntették az 1200 forinton aluli kereseteket, az idén a minimum 1300 forint lett, a legalacsonyabb szakmunkás órabéré pedig 10,40 forint. A fizetésrendezésekkor minden alkalommal gondoskodtak a katonai szolgálatukat töltő fiatalok és a gyermekgondozási segélyen lévő fiatalasszonyok béreinek növeléséről is.

A vállalat fiataljai közül 41-en szakmunkásként, 29-en betanított munkásként dolgoznak, 65-en segédmunkások. Tizenegyen rendelkeznek egyetemi végzettséggel, 57-en középfokú iskolában szereztek végbizonysítványt, s tizenketten vannak, akik nem fejezték be a nyolc általánost. A magukat képezni, továbbképezni

szándékozóknak segítséget nyújt a vállalat, így jelenleg öten tanulnak egyetemen, főiskolán, középiskolába 16-an járnak, szaktanfolyamot 10-en végeznek, s vezetőképzőre is került a fiatalokból.

Sokat adnak arra a gabonafelvásárlónál, hogy a szakmunkások, szakemberek megtalálják a helyüket. Ez évben ketten végezték el a szakmunkásképzőt, s a jó gyakorlati munkájuk elismerésül két hétre jutalomüdülésre mehettek a vállalat balatonyöröki üdülőjébe. A fiatal szakemberek fogadására, foglalkoztatására, jól bevált módszert dolgoztak ki. Az ifjú szakember első évben minden munkaterületet végigjár, megismeri a munkát, s utána írásban adhat véleményt. Ezeket a javaslatokat nem egy esetben hasznosították.

Azzal is törődnek, hogy ml-előbb lakáshoz jussanak a fia-

talok. Az utóbbi években minden jelentkező fiatal dolgozónak tudtak 70 ezer forintig terjedő kamatmentes hitelt adni lakásépítéshez. Az idén 210 ezer forintot adtak, s már érkeznek a jövő évi igények is. Azonkívül kedvezményes fuvarral nyújtottak segítséget több fészekrakó fiatal dolgozóknak.

A vállalat balatonyöröki üdülőjében ugyancsak helyet kaptak a fiatalok, ez évben tizennyolcan vettek igénybe a vállalati üdülőt. Jutott anyagi támogatás is a fiatal kollektívák számára. Sportfelszerelést vettek, több ezer forintot adtak jugszláviai kiránduláshoz, s az idén először megvalósították a külön ifjúsági alapot a vállalatnál. Így lehetőség nyílt arra, hogy még három ezer forintot adjanak a két KISZ szervezetenek, amelyet szegedi kirándulásra és klubrendezvényekre használtak fel.

Még 2,5 millió

December 10-én teljesítette az idei év 60 millió forintos tervelőirányzatát a Rákospalotai Bőr- és Műanyagfeldolgozó Vállalat zalaegerszegi gyár-egysége. A fennmaradó időszokban várhatóan 2,5 millió forint értékű készterméket állítanak elő.

A gyáregység életében kiemelkedő jelentőségű volt az

idei év, hiszen most első ízben dolgoztak exportra. Munkásvédelmi célokat szolgáló termékekből — szovjet, svájci, NDK megrendelésre — 14,1 millió forint értékű, bórdisz-műből pedig 14 millió forint értékű termeltek — a belföldi igények maradéktalan kielégítése mellett.

járó gépekkel biztosíthatják a meghatározott terület művelését, sőt a kombajn nagy segítségét jelent a gabona betakarításakor is. De a rendszerhez tartozik egy szárító is, ami a gazdaságnak egyik égető problémáját oldja meg.

Az eddigiek bizonyítják, hogy a vezetőségi tag által említett gyökeres változás való tény. Legalábbis a növénytermesztésnél. És az állattenyésztés? Ott is tettek és tesznek egyet és más. Ebben az évben a sertésnyésztés fejlesztése volt a célkitűzés. Erejükhez mérten, 45 kocával növelték tenyészállományukat, így jövőre az eddiginél 70 százalékkal több hízót tudnak majd piacra vinni.

— Ennél is nagyobb átalakulás következik be a szarvasmarha tenyésztésünkben — fordítja a szót a másik ágazatra a főagronómus. — Megszüntettük a legelőre alapozott húshasznosítású szarvasmarha-tenyésztést.

— Eppen most? — A múlt évi tapasztalatok alapján nem tehetünk mást — válaszolja. — Ahol ennek a technológiája nincs biztosít-

va, ott csak ráfizetéses lehet a hús előállítása.

— Ez végleges elhatározás? — Egy-két éven belül ismét folytatjuk, de előbb egy erős szelekció útján elkülönítjük a jól és a gyengén tejlő teheneket. A legjobb tejtermelő egyedek adják csak bent az állalóban a tejet, míg a gyengébbek kerülnek majd ki a legelőre, a HSZV technológia tökéletesítésével.

— Addig viszont kevesebb húst ad a szövetkezet.

— Csirkével pótoljuk — érvel Kovács József. — Eddig évente 20 ezer broyleradtunk el, jövőre 150 ezret értékesítünk. Ezzel a gazdaság szerének gyors forgását is szeretnénk biztosítani, hogy fizetési kötelezettségeinknek rendszeresen eleget tudjunk tenni.

Kavicsból is

Ezenkívül is van még egy dédelgetett szándéka a közönségnek. A felmérések szerint tetemes mennyiségű, kitűnő minőségű folyami kavics rejtőzik a Mura mentén, a föld alatt. Ennek kiaknázására fordítanak a jövőben nagyobb gon-

dot. Ebben az évben már háromszorosára növelték a termelést, a szállítási megszervezésére vettek öt IFA tengergépkocsit, jövőre pedig az állam segítségével osztályozót és nagyteljesítményű kotrógépet szándékoznak vásárolni.

— Lám milyen változásokról, hasznos elképzelésekről tudunk most beszélni. Talán az újabb veszteséget sikerül most elkerülnünk. Mondom, hogy gyökeres fordulat következett be a mi gazdaságunknál — utal korábbi megjegyzésére is Kovács Sándor vezetőségi tag. — Ezt látva a tagság körében is bizakodó a hangulat.

— Így a jó — teszi hozzá a közben megerkezett párttitkár Soós András. — Csak a tagság is ismerje fel, hogy a szövetkezet vezetése az ő támogatásával, közös akarattal lesz képes a tervek megvalósítására. A termelőszövetkezet kommunisztái, tájékozódva az elképzelésekről, már döntöttek, hogy segítik a szakmai vezetést céljaik elérésében. A közös tagjai részéről is hasonló cselekedetre lesz szükség Nemesz Ferenc

Törvényhozó munkaértekezlet

Az ország költségvetésének megvitatása és jóváhagyása az országgyűlés évről évre visszatérő fontos feladata. Ha a képviselők parlamenti munkáját valamiféle fontosági rend szerint sorolnánk, a költségvetéssel kapcsolatos tevékenységüket első helyre kellene állítanunk.

— **Ilyenkor az ember közvetlenül, szinte testi valójában érzi a képviselői munka felelősségét** — fogalmazta meg ezt a gondolatot Lendvai Miklós, a lovaszi választókerület képviselője szerdán, amíg a Parlament történelmi folyosóján sétálva az idei utolsó ülészek kezdetét jelző elnöki csengőszóra vártunk.

A felfokozott felelősségérzet érthető, ha meggondoljuk, hogy a költségvetés az államháztartás tükré, sőt maga az államháztartás, amelyben akárcsak egy jó családban, minden forintot, ami bejött vagy várható, hogy bejön, számbavevnek és mindjárt el is osztanak.

Ahol sokfelől jön a pénz, számbavevéle sem könnyű. Am a pénz elosztása, az az igazán nehéz. Ehhez nem elég csak szakembernek lenni és hiába van a legjobb komputer is. Minden forintnak helye van, ez igaz. De hogy jó helye legyen, sőt a legjobb helyen legyen, annak eldöntéséhez a szakértelmen kívül szív és szenvedély, emberszeretet és életismeret kell, szóval politikai bölcsesség. Ezt az erre hivatott két nagy fórum, a párt Központi Bizottsága és az Országgyűlés testesíti meg. Az előbbi az elosztás főbb arányait határozza meg, az utóbbi a részletek felől is dönt és a költségvetést törvényerőre emeli.

Közismert, hogy a magyar országgyűlés érdemi munkája elsősorban a bizottságokban folyik. A különféle állandó bizottságokban teszik mérlegre a képviselők — akik az országgyűlés választás útján küldött a bizottságba — az ülészekon betervezésre kerülő törvényjavaslatot. A költségvetési törvényjavaslatot is megtárgyalták valamennyi bizottságban. Az ott elhatározott változtatásokkal kiegészített törvényjavaslattal, s annak indoklásával a tarso-lyukban érkeztek az ülészekra a képviselők.

Csörgits József, a zalavölvi kerület képviselője, akinek választókerületében van a legtöbb zalai szakszövetkezet, s ezeknek elég sok gondjuk, bajuk van gazdálkodási és szociális szempontból egyaránt, örömmel hívja fel figyelmünket az indoklás egy mondatára. Az ő szorgalmazására is került a jövő évi költségvetésbe: „A szakszövetkezetek gazdálkodási feltételeinek javítására első ízben kerül sor céljellgű támogatás folyósítására.”

— **Az állandó bizottság ülésén magam is a szakszövetkezetek problémáinak megoldását sürgettem. Örülök, hogy a költségvetés most támogatás folyósítását helyezi kilátásba. Még jobban örülnék azonban, ha közelebbről, pontosabban is körülírták volna, mit értsünk a céljellgű támogatás alatt?**

Éves költségvetésről léven szó, természetesen, hogy az expozében és a törvényjavaslat indoklását tartalmazó írásos anyagban a számok domináltak. Ezeket a számokat hosszadalmas lenne itt felsorolni. Ellenben érdemes ismét hangsúlyozni, hogy **sokféle oldalról, de azonos irányba mutatnak. Azt mutatják, hogy a nemzeti jövedelem, az ipari és mezőgazdasági munka, a beruházások, a külkereskedelem, a belföldi fogyasztás és mindezzel összefüggésben az életviszonyok idei, többnyire szerényen, de nem kevés területen dinamikusn növekednek, illetve javuló irányzata 1974-ben töretlenül folytatódik.**

— **Ez az, ami számunkra lényeges!** — mondta a maga katonás módján **Gazsó Sándor**, a hahóti kerület képviselője az expozét követő szünetben, amikor egy kis közvéleménykutatást tartottunk

Parlamenti jegyzet

megyei képviselőink körében a hallottakról. — **Számomra nagyon megnyugtató, a népgazdaság erősödését látom benne, hogy a jövő évi költségvetés tervezett hiányát lényegesen sikerült csökkenteni. A 261,4 milliárdos bevétel és a 263,6 milliárdos kiadás közötti mindössze 2,2 milliárdos hiány a tavalyinál is jobb egyensúlyi helyzetet tükröz. Ráadásul az idei tényleges hiány, ahogy a pénzügyminiszterrel megtudtuk, a jól sikerült év következtében a tervezettnél kevesebb lesz.**

Tollár József nagykanizsai képviselőt mint gazdasági vezetőt — bütorgyári igazgatót — foglalkoztatta az expozé. Különösen az a része ragadta meg figyelmét, amely nyersanyagok és félkésztermékek világgiazi árának ugrásszerű növekedésével, s annak gazdaságunkra gyakorolt hatásával foglalkozott.

— **A bútoriparban használatos vegyipari anyagok — lakkok, nitroglyártmányok — árának növekedését máris igen érzékenyen érezzük. A kormány politikája, hogy a világgiazi árnövekedéseket nem érvényesíti a jogszabói árkban, helyes, az életszínvonal tervezett növekedése érdekében álló politika. De nem terhelhetjük az árnövekedést teljes egészében a költségvetésre sem, hiszen akkor esetleg máshonnan vonnánk el fontos összegeket. Ezért szerintem lényegesen fontos lesz a jövőben a munka- és üzemszervezés javítása. Azt hiszem minden gazdasági vezető helyesen teszi, ha ezt a következtetést vonja le a nyersanyagok világgiazi árának növekedéséből.**

Az üzem- és munkaszervezés javítása, mind gazdasági életünk továbbra is legfontosabb teendője, hangsúlyos mondanivalója volt számos felszólalásnak. Az eddigieknél is nagyobb szükség van a gazdasági és más vezető beosztású dolgozók kezdeményező, fegyverezett és felelősségteljes munkájára. De legalább ilyen szükség van az üzemi, a munkahelyi demokrácia kibontakoztatására.

Ez a kérdés is állandóan jelen volt a felszólalásokban. **Gáspár Sándor**, a Politikai Bizottság tagja, a SZOT főtitkára, a párt szónoka beszédének zömét az üzemi demokrácia kérdéskörének szentelte. Hadd idézzük ide ismét és nyomatékosan néhány mondatát:

— **Nem elég, ha a kocsi rúdja mutat a szocializmus irányába. Az egész kocsi, minden utasával haladjon a kitűzött cél, a szocializmus felé...**

— **Vannak nálunk szép számmal „bátor” emberek, akik a határozatokat figyelmük kívül hagyják és megserkítik a dolgozó nép jogait...**

— **Helyesen dönteni, csak a közvélemény meghallgatásával lehet...**

— **Nem szabad, hogy nálunk annak legyen igaza, akinek nincs igaza, de magasabb a beosztása...**

A SZOT, a szakszervezetek felé irányuló bírálatként emelte ki, hogy bár sok szó esett róla, érdemben kevésbé sikerült előrevinni az üzemi demokrácia ügyét.

Az ország költségvetése szinte fillérekig kidolgozott részletességű. Szerepel benne valamennyi minisztérium költségvetése, s az is, hogy az egyes megyék tanácsai mennyi támogatást vesznek igénybe az állami költségvetésből. **Zala megye tanácsa** például költségvetéséhez 133,3 millió, fejlesztési alapjához pedig 237,9 millió forint állami hozzájárulásban részesül. Ez körülbelül egyezik azzal az aránnyal, amelyet megyénk foglal el az országban. Vannak, vagunk persze, akik keveslik, többet szeretnének, hogy gyorsabban legyen a megye fejlődése.

Nos, az országgyűlés költségvetési vitáját meghallgatni azért is jó, hogy az ember

túltekintsen kissé a megyehatáron, többet lásson a többi megyék, városok gondjaiból, s így realitásban lássa azt, ami iránt — valljuk be — elfogult.

Gondoltuk volna-e például, mi zalaiaiak, akiket lefoglalt, hogy zalaiai lakosság elvándorlását szüntessük meg, hogy olyan iparilag fejlett, nagy megyében, mint Borsod — amely az ország költségvetéséből több mint másfél milliárddal részesül — ma is évi 2000 fővel fogy a lakosság létszáma. Mert — mint dr. Havasi Béla képviselő mondta — az egy lakosra jutó jövedelem megyei átlaga alacsony...

— **Jobban látjuk megyénk egészségügyi ellátásának helyzetét is azokatán, amelyet dr. Kaposvári Júlia budapesti képviselő mondott el Budapest körházi helyzetéről** — mondta Nagy Pálné zalaegerszegi képviselőnk, amikor az egyik szünetben begyomárai felől kérdeztük.

Valóban, ahol épül és befejezéshez közeledik a kánizsai kórház és rendelőintézet építése, a legkorszerűbb felszereléssel működik a zalaegerszegi kórház több osztálya, a megoldás stádiumába jutott az új rendelőintézet ügye, az olyan napi gondok, mint a meglévő rendelőintézetek zsúfoltsága, a betöltetlen körzeti orvosi állások stb. kisebbek lesznek, amikor azt halljuk, hogy a budapesti kórházak és klinikák állapota az elmúlt években romlott, felszereltségük lényegesen rosszabb az országos átlagnál.

Van aztán lehetőség más irányú összehasonlításra is. Összefutottunk az egyik szünetben **Juravits Aladárral**, a zalaegerszegi származású, egykori zalai olajmérnökkel. Ma már csongrádi képviselő, az algyői olajüzem vezetője. Hirt kaptunk tőle más régi zalaiaikról, Rangli Istvánról például, a csöszterelőről, aki ma is éppen olyan mérges jókedvvel dörög, mint egykor Kerettyen; Vándorfi Róbert-ről, akit még abból az időből ismerünk, amikor fiatal geológusként a zalai kutatófúráson költölgatta az izsapat, s ma már az alföldi fúrás üzemi igazgatója. És másokról is. Közben az Alföld másfél millió tonnás olajtermeléséből egyedül Algyő 1,2 milliót ad.

Mint egykor Nagylengyel...

A képviselők a most befejeződő és az előttünk álló évről néztek, de már a következő évre, sőt a közelgő V. ötéves tervre gondoltak, amikor a problémákat felszólalásaikban, interpellációikban megfogalmazták. **Dr. Lukács János** pacsai képviselőnk, mint mindig, most is a mezőgazdaság és benne a zalai mezőgazdaság nagy értéke, a szarvasmarha-tenyésztés foglalkoztatja. Állami támogatást kért a szarvasmarhatelepek rekonstrukciójához és a tehénészetek fejlesztését szorgalmazta. Mindkét felvetését jogosnak ismert el válaszában a pénzügyminiszter, de a megoldás folyamatosan, az ország anyagi erejétől függően kaphatható el. **Tollár József** interpellációjához a nagykanizsai és a murakeresztúri állomás, illetve vasútvonal rekonstrukciója ügyében is inkább az V. ötéves terv előkészítését célozta: **a kérdés megoldatlan-ságára felhívta a KPM figyelmét.**

A Parlament üléstermének annyi történelmi pillanatot látott arany díszes márvány falai közt egy nyugodt, céltudatosan haladó, évről évre gazdagodó ország követői tanácskoztak két napig. A tanácskozás hangja is illően nyugodt, céltudatos és őszinte volt. Az eredményekről viszonylag kevés szó esett, inkább a gondok kerültek szóba, ahogy ez munkaértekezleteken szokásos és helyes. Hiszen a gondokat látva jobban látni a teendőket is, amiket el kell végezni ahhoz, hogy a törvény a Magyar Népköztársaság 1974. évi költségvetéséről betűje és szellem szerint maradéktalanul megvalósuljon.